

Archiv obce Dolní Jadruž

1903 – [1945]

Inventář

Číslo EL NAD: 776
Evidenční číslo pomůcky: 176

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	8
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	8
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	8
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	8
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	9
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	10
Inventární seznam.....	11

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170/1849 Ř. z. ze dne 17. března, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorcí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem, voleným právě z členů obecního výboru, se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorcí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolečných. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o obecních záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila v platnost dvě zákonná nařízení, zákon č. 75/1919 Sb. o řádu volení v obcích a zákon č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období s

ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Právním obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc, byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938 – 1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přidělení (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přidělení byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecními rady poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělenec v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přidělení z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátka se doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945 – 1946.

Základ pro jméno vsi Dolní Jadruž, ležící 3,5 kilometru západně od Plané, lze pravděpodobně nalézt ve slově jádro. Ovšem v tomto případě je potřeba hledat též v osobním jméně Jadruha, v Čechách řídce používaného, představujícího zřejmě mužského nositele (v přenesené souvislosti se spojením Jadruhův dvůr).

První zmínka o vsi s českým názvem Dolní Jadruž, dále též Czeska Jadruss, Jadružj, Czieska Jadruss, Kodryss, Cziesky Kodryss, Doleysy Kodryss, Chodreysz, Jadruše Dolní, s německým názvem Unter Godrich, Godrich, Godritzsch, Behmisch Godritzsch, Unter Koderisch, Unter Kodrich a latinským Jadruss a Kodryss pochází z roku 1379. Společně s názvem Jadruss vyskytuje se v téže písemnosti název nedaleko se nacházející vsi Gadruz Superior (Horní Jadruž). Obě vsi měly zřejmě nejen podobný název, ale též historii. Dolní Jadruž, patrně starší a rozlehlejší, je v českých textech uváděná jako Česká Jadruž, Horní Jadruž nese označení německá. V regionální literatuře německé provenience se však lze setkat s naprosto opačnou interpretací názvů. Zřejmě již v roce 1379 náležela ves k plánskému panství. Na rozdíl od svojí kilometr vzdálené horní jmenovkyně nepatřila ves k těm, které vlastnily drobné šlechtické rody. Panství Planá v těchto letech drželi potomci Dobrohosta z Plané. Na sklonku 14. století panství odprodali. V roce 1393 se statku v Plané ujala Anežka, manželka Bořivoje ze Svinař. Kolem roku 1407 se panství v Plané dostalo do rukou Jindřicha z Elsterberka, který jej podržel do své smrti v roce 1427. Po něm se o správu

panství starala jeho manželka Markéta ze Šternberka. V době husitských válek se panství zmocnil kališnický přívrženec Aleš ze Žeberka, který je na Plané zmiňován již v roce 1433, tedy v době, kdy zemřela původní majitelka. Žeberkové se o panství starali do roku 1517, kdy bratři Arnošt a Šebesitán přiznali dluh Štěpánu Šlikovi z Holiče a Lokte. Za závazek, že tento dluh uhradí před Štěpánovou smrtí, jinak tento majetek přejde na Šlikovi dědice, bratři souhlasili s převodem majetku. Mezi lety 1526 – 1530 se šlechtický rod Šliků stal skutečným vlastníkem panství Planá, přičemž v tomto se nacházela také ves Dolní Jadruž. V roce 1623 je ves Dolní Jadruž nadále jmenována jako součást plánského panství v majetku rodu Šliků. V roce 1665 zakoupil značně zadlužené panství Jáchym ze Sinzendorfu. Tento starý rakouský rod si majetek podržel do roku 1822, kdy zemřel poslední jeho potomek. O pozůstalost se vedl dlouholetý spor, z něhož vzešel vítězně Jan Václav, hrabě Nostitz Rieneck. Nárok, vzniklý již v roce 1823, byl úředně stvrzen v roce 1827. Ves Dolní Jadruž dosáhla konce patrimoniální správy právě ve vlastnictví tohoto rodu. Šlechtický rod Nostitzů zůstal na panství až do roku 1945.

Katastrální území vsi Dolní Jadruž tvořila ves společně s osadou Karlín (dříve německy Karolinenhof, starším názvem Galtenhof).

Do roku 1862 patřila Dolní Jadruž pod Krajský úřad v Chebu a od roku 1850 pod nově zřízené Okresní hejtmanství v Plané. Zároveň se vznikem politických okresů vznikly v roce 1850 i okresy soudní. Obec Dolní Jadruž se stala součástí nově vzniklého soudního okresu Planá (zůstala v něm až do roku 1945). Při další reorganizaci správy v roce 1855 byla sloučena politická a soudní správa a vznikl Smíšený okresní úřad Planá, jehož součástí byla i obec Dolní Jadruž. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy bylo znovu obnoveno Okresní hejtmanství v Plané. Po připojení k německé „Třetí říši“ okres Planá zanikl a obec spravoval tzv. Landrát v Tachově.

Rekonstrukce činnosti obecní samosprávy v Dolní Jadruži v podstatě představuje neuskutečnitelný úkol. Z dříve jistě rozsáhlé správní a úřední agendy se dochovalo pouhé torzo písemností, navíc značně úzce vymezeného charakteru. Z tohoto materiálu nelze vysledovat prakticky žádné informace. V součinnosti se školní kronikou, patřící do archivního souboru NOŠ Dolní Jadruž EL NAD 655, se podařilo získat několik informací o obecních představených.

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Franz Lindner	?	?
Anton Weiderer	1888	1892
Michl Philipp	1892	1896
Anton Weiderer	1899	?
Johann Windirsch	?	1901
Anton Turba	1904	?
Josef Rösch	1926	?
Franz Böhm	1938	1945

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

Pro neúplnou evidenci materiálů a absenci prováděných kontrol případně dohlídek ve spisovně následnického úřadu nelze zjistit, jakým způsobem a za jakých okolností se ocitly písemnosti archivního souboru AO Dolní Jadruž v tehdejší okresním archivu. Krátce po zrušení MNV Dolní Jadruž, v roce 1980, inicioval MNV Chodský Újezd (s nímž se obec Dolní Jadruž sloučila) předání dochovaného archivního materiálu, v němž se nacházely pouze nepatrné zlomky z tehdejší činnosti. K těmto byla navíc přiřazena školní kronika bývalé NOŠ Dolní Jadruž. Vzhledem k nepatrné metráži předávaného materiálu a jeho poměrně přesnému písemnému seznamu je velmi nepravděpodobné, že se v něm nalézalo také torzo písemností z činnosti obecní samosprávy.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Materiál archivního souboru AO Dolní Jadruž pochází z let 1903 – [1945]. Jedná se o jeden kartón písemností a dvě mapy o celkové metráži 0,12 bm.

Vzhledem k umístění obce v oblasti s převažujícím německým obyvatelstvem je v dochovaných písemnostech užíván výhradně německý jazyk.

Archivní soubor byl uspořádán podle metodického návodu pro pořádání archivních souborů obcí.

V archivním souboru se nalézají písemnosti II. kategorie.

Fyzický stav archivního souboru je dobrý. Pouze mapa obecních lesů (inv. č. 3) nese známky drobného poškození. Je utržen pravý dolní roh a následně k mapě opět přilepen izolační páskou.

Ke vnitřní skartaci nebyly navrženy žádné písemnosti.

Vzhledem k atypickým rozměrům map obecních lesů (inv. č. 3 – 4) a jejich problematictějšímu uložení, nalézají se tyto odděleně od archivního souboru v mapovnicích.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

Kvůli příliš úzce vymezenému charakteru dochovaných písemností se využitelnost archivního souboru významně snižuje. Vzhledem k tomu, že materiál vykazuje vysoké známky torzovitosti, je téměř bezpředmětné hovořit o jakémkoliv konkrétním využití a případném zájmu badatelské veřejnosti.

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archivní soubor uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák v roce 2007 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově 21. srpna 2007

Miroslav Vetrák

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

- Adressbuch Heimatkunde, Führer, Sagenschatz für den politischen Bezirk Plan – Weseritz und Umgebung, Planá 1926
- Zdeňka Hledíková, Jan Dobeš, Jan Janák, Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost, Jihlava 2005
- Zdeněk Martínek, Archiv obce, Archivní časopis, roč. 49, 1999
- Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland, Haida s. d.
- Ottův slovník naučný, díl dvacátý čtvrtý Staroženské – Šyl, Praha 2001
- Antonín Profous, Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny, Díl II. CH – L, Praha 1949
- Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1849
- Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1864
- Retrospektivní lexikon obcí Československé socialistické republiky 1850 – 1970, Praha 1978
- Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1919
- Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1920
- Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1933
- August Sedláček, Místopisný slovník království českého, Praha 1998
- Eduard Senft, Geschichte der Herrschaft und Stadt Plan in Böhmen, Planá 1932
- Seznam míst v království Českém, Praha 1913
- Státní oblastní archiv v Plzni, Průvodce po archivních fondech, svazek 3 Praha 1976
- Über Grenzen hinweg, Geschichte, Land und Leute des Plan – Weseritzer Bezirkes Tirschenreuth und Mährling, Tirschenreuth 1984

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AO	archiv obce
c. a k.	císařský(á,é) a královský(á,é)
č. p.	číslo popisné
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
ev. d.	evidenční
inv. č.	inventární číslo
JAF	jednotný archivní fond
MNV	místní národní výbor
NAD	národní archivní dědictví
NOŠ	obecná škola (německá)
NSDAP	nacionálněsocialistická německá strana dělnická (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei)
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka
s. d.	sine dato (bez datace)
SOkA	státní okresní archiv
Z. z.	Zemský zákoník

Inventární seznam

Obecní úřad od roku 1850 – 1945

Spisový materiál

Obec a její správa

1	Spisy matričního úřadu	1941 – 1943	N 1
---	------------------------	-------------	-----

Spolupůsobení ve státních záležitostech

2	Seznam branců	1903	N 1
---	---------------	------	-----

Ostatní materiál

3	Mapa obecních lesů (1 : 2880, kolorovaná, tvrdý papír)	1920	M 1
---	--	------	-----

4	Mapa obecních lesů (stav lesního hospodářství; 1 : 2880, tvrdý papír)	1934 – [1945]	M 2
---	---	---------------	-----

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Archiv obce Dolní Jadruž
Značka archivního souboru:	AO Dolní Jadruž
Časový rozsah:	1903 – [1945]
Počet evidenčních jednotek:	3 (1 kartón, 2 mapy)
Počet inventárních jednotek:	4
Rozsah bm:	0,12 (0,11 kartón, 0,01 mapy)
Stav ke dni:	21. srpna 2007
Archivní soubor zpracoval(a):	Miroslav Vetrák
Pomůcku sestavil(a):	Miroslav Vetrák
Počet stran:	13
Počet exemplářů:	6
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl